

slagsstillerne redegør for i bemærkningerne til forslaget.

Et af Venstres gamle slogans hedder, og det gælder i øvrigt stadig i vores parti, er »Venstre – så ved du, det bliver til noget«. Bag det ligger der jo en filosofi om, at når vi som politikere lover befolkningen politisk handling, har vi også en pligt til at levere efterfølgende, og når der afgives bistandsløfter til verdens fattigste lande og befolkninger, er forpligtelsen endnu større, for hvis der ikke leveres, koster det menneskeliv.

I Venstre er vi også glade for, at regeringen lever op til de løfter, den har givet hidtil, og også vil gøre det fremover. Det står som sagt i regeringsgrundlaget, som vi lige har haft en stor debat om i forbindelse med forespørgselsdebatten. Men det er sørgeligt, at der er så få lande i verden, som også lever op til deres forpligtelser og holder, hvad de lover, når det kommer til udviklingsbistand. I Venstre har vi ikke noget imod, at Danmark og regeringen peger fingre af de lande, som svigter de fattigste og løber fra deres løfter, og det gør regeringen jo også. Udviklingsministeren forsømmer, sådan som jeg har forstået det, ingen lejlighed til at rejse problemstillingen om løfteforsømmelser på internationale topmøder og konferencer.

I Venstre er vi dog ikke enige med SF i, at et register over afgivelse og indfrielse af bistandsløfter vil være en mirakelkur i forhold til de lande, som løber fra regningen. Desuden er det sådan, at det register, der efterspørges i forslaget, i høj grad allerede eksisterer i dag i form af British International Aid Transparency, som er et initiativ, der har til formål at øge tilgængeligheden af information om globale bistandsstrømme til brug for forskere og ngo'er osv. Vi kunne så overveje, om man fra dansk side ønsker at støtte det initiativ økonomisk, og det vil vi da godt overveje i Venstre.

Også i forhold til beslutningsforslagets ønske om et FN-register er virkeligheden lidt foran forslaget. FN har jo allerede et kontor for Financial Tracking Service, som netop overvåger, hvilke løfter og hvilke bidrag lande giver til FN-appeller. Dette arbejde er faktisk også offentligt tilgængeligt, det kan findes på en hjemmeside, som hedder reliefweb.int. Det kan jeg desværre ikke oversætte til dansk, for så ville adressen jo ikke være korrekt, så det skal jeg meget beklage. Men her kan man altså se noget om, hvilke løfter der er givet, og om de er indfriet.

Da størstedelen af det, som SF efterspørger, derfor allerede eksisterer i virkeligheden, kan vi

i Venstre ikke støtte forslaget på trods af de gode intentioner.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Jeppe Kofod.

Kl. 17:39

(Ordfører)

Jeppe Kofod (S):

Lad mig starte med at afsløre, at Socialdemokraterne godt kan støtte det her forslag. Det er et rigtig godt og nødvendigt forslag og et godt supplement til, hvad der allerede bliver registreret rundt omkring. Jeg synes, at bare listen over forskellige kilder vidner om, at det måske ville være klogt at lave et fælles, gennemskueligt register, hvor man kan se, om løfter, som er blevet givet, bliver overholdt konkret. Derfor synes vi, det er et godt og nødvendigt forslag.

Det vil også være vigtigt at kunne se, hvordan donorlande over tid har udviklet sig i forhold til deres bistand, og hvis man gjorde det, kunne man selvfølgelig se, at Danmark over tid fra at ligge nummer et i verden faldt ned ad listen. Fra at give 1 pct. i bistand giver Danmark nu 0,82 pct. af BNI i bistand. Sådan kunne man følge med i, hvilken tendens der var i forskellige landes bistand.

Det, jeg vil nævne i tillæg, er, at der peges på OECD's DAC-komité. Jeg synes, at man også skal koble det her forslag til Pariserklæringen om effektiv bistand, der jo for alvor blev signeret i marts 2005. Her har man faktisk, synes jeg, et instrument, som også DAC arbejder med, hvor man kigger på ejerskab, man kigger på harmoniseringen af bistand, man kigger på, hvordan resultaterne bliver produceret, men man kigger altså også på et punkt, der hedder gensidige forpligtelser. Der synes jeg, at man kunne tage fat på Pariserklæringen og bruge den som redskab i den her forbindelse.

Jeg ved, at DAC-komiteen arbejder med en række grupper af eksempelvis parlamentarikere, fordi det med at leve op til løfter også foregår ved, at man rejser debatter i parlamenter som det danske og andre parlamenter. Der kunne man jo passende, mener jeg, fra regeringens side støtte det arbejde, der foregår i OECD's DAC-komité, med de partnere, man har i forhold til indicators of progress – der blev faktisk lavet en stor rapport omkring de her forskellige indikatorer for nogle år siden – og følge op på det arbejde.